

der kunde give sig Udtryk uden nogen Risiko for Statskassen ved, at man stemte for det Forslag, der er stillet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther). Vedkommende Giendomme bleve i 1877 tagende til 125,000 Kr., og en senere afgiven Erklæring af Taxationsmændene for Kreditforeningen for Grunderne i Fyns Stift udsiger, at den allerede Lovet efter, altsaa 1878, havde en langt større Værdi. Der indstaar nu en Prioritet paa 50,000 Kr., og derefter skulde Staten overtage andre 50,000 Kr. Det forekommer mig saaledes ikke, at der i den Henseende er nogen virkelig Risiko for Staten, da den vilde faae 4 pCt. af sine Penge og 2 pCt. Afdrag. At der selvfølgelig ikke fra et Interesseskabs Side kan gjøres noget Retstrækkelig gjældende, er indlysende, men det forekommer mig fremdeles, at en høj Grad af Billighed taler for at imødekomme det indgivne Andragende, hvad ogsaa Thinget ved sin Afstemning isjor erkjendte ved at henvise det til den høitærede Indenrigsminister. Men Spørgsmaalet har nu efter min Opfattelse faaet en helt anden Karakter ved den Erklæring, den høitærede Minister afgav igaar. Jeg kunde næsten fristes til at kalde det en Slags Falliterklæring med Hensyn til den saglige Smødegaaelse af Forslaget. Det forekommer mig, at den høitærede Minister gjorde væsentlig politiske Hensyn gjældende deri ved bestemt at udtale, at han vilde anmode det andet Thing om at tage et saadant Forslag ud, hvis det blev indfat. Svilkens Indflydelse det maa faae paa Forslagets Skjæbne, kan jeg ikke udtale Noget om, men jeg vil blot fastslaa, at efter min Mening vil den Afslutning, Forslaget nu vil faae, ikke blive begrundet i saglige Hensyn, men i helt andre Grunde. Det er den helt forandrede Stilling, Spørgsmaalet er kommet til at indtage ved Ministerens Erklæring, som jo maa faae Indflydelse paa dets Afgjærelse, og selv om dets Skjæbne maatte blive en Forkastelse, ser jeg ikke rettere, end at derved har Thinget efter den Maade, hvorpaa det nu er stillet, ikke udtalt sig, saglig mod en saadan velvillig Smødekommunen overfor dette Spørgsmaal. Det var kun dette, jeg i Anledning af Ministerens Erklæring ønskede at fremkomme med.

Clausen: Den Modtagelse, som det af mig med flere stillede Ændringsforslag om en Postforbindelse paa Nordsjælland fik igaar, have vi ikke Grund til at glæde os meget over, navnlig naar henses til den Modstand, der kom fra den meget ærede Minister og det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds. (Berg: Jeg var saameget meget velvillig). Ja, jeg henstiller til det høie Thing at bedømme den Velvillie, det ærede Medlem viste; men jeg skal maaste senere faae Leilighed til at komme nærmere ind paa det ærede Medlems Ytringer. Dette Medlem er det eneste, der har bestridt Rigtigheden af den givne Frem-

stilling om de utidsvarende Forhold, der ere tilstede. Den høitærede Minister indlod sig ikke derpaa, og det ærede Medlem for Bræstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius), saavidt jeg forstod ham, heller ikke. Det ærede Medlem kaldte vort Forslag en urimelig Forbring, men ene og alene, fordi man paa et andet Sted paa Finansloven havde bevilget en anden Postforbindelse med Stubbejøbing. Den Betragtning, som den høitærede Minister igaar gjorde gjældende, gjør, at jeg idag absolut maa fastholde Forslaget og lade det gaa til Afstemning. Den ærede Minister fremkom nemlig med en Udtalelse, hvorfra det fremgik, at selv om den forbedrede Dampskibsforbindelse mellem Masned Sund og Stubbejøbing kommer igang og medtager Posten fra Kjøbenhavn, vil der ingen Omlægning kunne finde Sted af Tiden for Diligencernes Afgang mellem Nørre-Måløv og Stubbejøbing; thi, sagde den ærede Minister, man maatte gaa ud fra, at der kunde indtræde Forhold, under hvilke Dampskibsarten blev standset, og saa maatte Postforbindelsen alligevel kunne ske uafbrudt. Jeg havde nu ganske vist tænkt mig, at naar denne Dampskibsforbindelse overrettedes, kunde Tiden for en af Diligencernes Afgang omlægges, saa at den ikke tilfredsstille Kravet om en bedre Forbindelse mellem den øvrige Del af Stiftet og Stubbejøbing, men da det efter den ærede Ministers Udtalelse ikke kan ske, fastholder jeg vort Ændringsforslag, idet jeg anser en bedre Forbindelse for i allerhøjeste Grad nødvendig. Det forekommer mig, at den Argumentation, som den høitærede Minister gjorde gjældende mod vort Forslag, egentlig bedre kunde anvendes mod den allerede vedtagne Bevilling af 3,000 Kr. til en Dampskibsforbindelse mellem Masned Sund og Stubbejøbing. Thi naar man alligevel ikke kan forandre den nu bestaaende Postforbindelse mellem Masned Sund og Kjøbenhavn, er det en given Ting, at man maatte have betænkt sig noget, inden man gik ind paa at give 3,000 Kr. for at skaffe Stubbejøbing Kjøbenhavnsporten 1½ Time tidligere, naar man nemlig havde vidst, at vi ligesuldt skulde beholde den nu bestaaende Postforbindelse mellem den nævnte By og Nørre-Måløv. Jeg maa altsaa fastholde mit Forslag, idet jeg gaar ud fra, at saasnart Dampskibsarten kommer i Gang, vil det dog vise sig, at Tiden for Diligencens Afgang kan omlægges, og jeg skal sige hvoreledes. Der afskaar en Diligence om Natten fra Nørre-Måløv til Stubbejøbing lidt efter Kl. 12. Skulde nu den paatænkt Dampskibsforbindelse blive standset nogle enkelte Dage, medens den ellers besjærede Krafken hele Aaret rundt, kunde man dog vel nok forlange, at de Reisende til Stubbejøbing, naar kun den ene Diligence stod i Forbindelse med det fra Kjøbenhavn kommende Tog, skulde finde sig i at rejse med Dagtoget, hvis de ingen Standning ville taale, og at de,